

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte: Timofti Vladimir

judecători: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena și Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Negru Valeriu XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX,
domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.03.2016 – 10.11.2017;

Instanța de apel: 05.12.2017 – 06.03.2018;

Instanța de recurs: 10.05.2018 – 18.12.2018;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 noiembrie 2017, a fost încetat procesul penal în privința lui Negru Valeriu în cauza penală de învinuire a acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Cod penal, (în vigoare la momentul comiterii faptei), în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Negru Valeriu, activând în perioada anului 2014, în calitate de șef interimar al Direcției generale asistență socială a Primăriei mun. Chișinău, astfel fiind persoană cu funcție de demnitate publică, a comis infracțiunea de fals în declarații prevăzută la art. 352¹ Cod penal, în următoarele circumstanțe, Negru Valeriu, la 09.03.2015 fiind subiect al declarării veniturilor și proprietății în sensul art.3 alin. (1) lit. f) din Legea nr.1264 din 19.07.2002 privind declararea și controlul veniturilor și al proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere, fiind obligat să își declare veniturile și proprietatea conform prevederilor art.5 al aceluiași act normativ, a încălcat regimul juridic al

declarații veniturilor și proprietății, și anume prevederile art. 3 alin. (1) lit. f) al Legii privind declararea și controlul veniturilor și al proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere exprimat prin neindicarea în declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2014, nu a indicat în Declarație cu privire la venituri și proprietăți și Declarația de interese personale pentru perioada 01.01.2014 - 31.12.2014, la punctul 2 „Clădiri” al capitolului ”Bunuri imobile”, deținerea cu drept de proprietate următoarele bunuri viitoare (apartamente), și anume: apartament cu nr. cadastral XXXXX, amplasat în mun. XXXXX, cu suprafața de 40.1 m.p., construit individual în baza Autorizației de construire nr. 553 din 11.09.2012, înregistrat la Agenția Relații Funciare și Cadastru la 06.12.2012; apartament cu nr. cadastral XXXXX, amplasat în XXXXX, cu suprafața de 167,3 m.p., construit individual în baza Autorizației de construire nr. 553 din 11.09.2012, înregistrat la Agenția Relații Funciare și Cadastru la 06.12.2012; apartament cu nr. cadastral XXXXX, amplasat în XXXXX, cu suprafața de 84,9 m.p., construit individual în baza Autorizației de construire nr. 553 din 11.09.2012, înregistrat la Agenția Relații Funciare și Cadastru la 06.12.2012; apartament cu nr. cadastral XXXXX, amplasat în XXXXX, cu suprafața de 84.3 m.p.. construit individual în baza Autorizației de construire nr. 553 din 11.09.2012, înregistrat la Agenția Relații Funciare și Cadastru la 06.12.2012; apartament cu nr. cadastral XXXXX amplasat în XXXXX, cu suprafața de 105.4 m.p., construit individual în baza Autorizației de construire nr. 553 din 11.09.2012, înregistrat la Agenția Relații Funciare și Cadastru la 06.12.2012; apartament cu nr. cadastral XXXXX, amplasat în mun. XXXXX, cu suprafața de 84,4 m.p., construit în în baza Autorizației de construire nr. 553 din 11.09.2012, înregistrat la Agenția Relații Funciare și Cadastru la 06.12.2012; apartament cu nr. cadastral XXXXX, amplasat în XXXXX, cu suprafața de 105,0 m.p., construit in în baza Autorizației de construire nr. 553 din 11.09.2012, înregistrat la Agenția Relații Funciare și Cadastru la 06.12.2012; apartament cu nr. cadastral XXXXX amplasat în XXXXX cu suprafața de 84.3 m.p., construit în baza Autorizației de construire nr. 553 din 11.09.2012, înregistrat la Relații Funciare și Cadastru la 06.12.2012; apartament cu nr. cadastral XXXXX, amplasat în XXXXX, cu suprafața de 114,0 m.p., construit individual în baza Autorizației de construire nr. 553 din 11.09.2012, înregistrat la Agenția Relații Funciare și Cadastru la 06.12.2012; apartament cu nr. cadastral XXXXX. amplasat în XXXXX, cu suprafața de 154.3 m.p., construit individual în baza Autorizației de construire nr. 553 din 11.09.2012, înregistrat la Agenția Relații Funciare și Cadastru la 06.12.2012; apartament cu nr. cadastral XXXXX amplasat în XXXXX, cu suprafața de 83.5 m.p., construit individual în baza Autorizației de construire nr. 553 din 11.09.2012, înregistrat la Agenția Relații Funciare și Cadastru la 06.12.2012; apartament cu nr. cadastral 0100512.144.03.012 amplasat în mun. Chișinău, Vasile Coroban, 36, cu suprafața de 176,0 m.p., construit individual în baza Autorizației de construire nr. 553 din 11.09.2012, înregistrat la Agenția Relații Funciare și Cadastru la 06.12.2012.

Iar, la capitolul III "Bunuri mobile", Negru Valeriu nu a declarat deținerea dreptului de comodat din anul 2013, asupra automobilului de model „XXXXX” anul fabricării 2004. cu n/î „XXXXX”, prin ce a încălcat prevederile art. 4 alin. (1) lit. c) a Legii privind declararea și controlul veniturilor și al proprietăților persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere.

Astfel, Valeriu Negru, prin acțiunile sale intenționate, în scopul tănuirii veniturilor și proprietăților real deținute a indicat în declarația cu privire la veniturile și proprietăților, depusă pentru anul 2014, date necorespunzătoare adevărului, prin ce a comis infracțiunea prevăzută la art.352¹ Cod penal, declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Negru Valeriu, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei conform regulilor primei instanțe cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie achitat, invocând următoarele argumente:

- probele examinate în instanța de judecată nu demonstrează vinovăția inculpatului Negru Valeriu în cele incriminate. Inculpatul nu recunoaște vinovăția sa și consideră că urmează a fi achitat, deoarece nu a comis nici o încălcare, toate faptele și evenimentele descrise în rechizitoriu fiind în limitele legii și nu cad sub incidența legii penale;

- lipsește temeiul real - fapta prejudiciabilă săvârșită și, respectiv, temeiul juridic (componenta infracțiunii, stipulată de legea penală) de atragere a inculpatului Negru Valeriu la răspundere penală pentru infracțiunea incriminată (art. 51 alin. (1) Cod penal);

- conform rechizitoriului, îi este incriminat lui Negru Valeriu declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe, și anume neindicarea în declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2014 a unor bunuri viitoare și a dreptului de comodat din anul 2013;

- acuzarea și instanța de judecată consideră drept faptă infracțională indicarea de către Negru Valeriu în declarația cu privire la venituri și proprietăți depusă pentru anul 2014, a datelor necorespunzătoare adevărului;

- consideră ilegală învinuirea dată și probele prezentate de către acuzare nu demonstrează comiterea de către Negru Valeriu a infracțiunii incriminate. Instanța de judecată a ignorat prevederile Codului de procedură penală la examinarea cauzei penale date;

- contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța nu a dat apreciere tuturor probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu nu au fost apreciate din punct de vedere al coroborării acestora și instanța de judecată era obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces

toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2018, a fost admis apelul inculpatului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Negru Valeriu, a fost achitat de la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Cod penal, pe motiv că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a reținut că, în acțiunile inculpatului lipsesc semnele falsului în declarații, fapt confirmat prin declarațiile inculpatului (f. d. 136, vol. II).

Totodată, instanța de apel a menționat că, pe parcursul judecării cauzei n-au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar corobora între ele și ar demonstra vinovăția lui Negru Valeriu în aceea că dânsul ar fi avut intenția de a face declarații false, or după cum rezultă din declarațiile inculpatului, dar și din probele ce vor fi prezentate infra, în formularul și textul declarațiilor din 2014, la momentul depunerii nu era menționat expres cuvântul bunuri imobile viitoare. Abia în legea nouă nr. 133 din 17.06.2016 și în formular apare noțiunea de alte bunuri imobile inclusiv cele nefinalizate, astfel la momentul când a îndeplinit declarația nu era specificat noțiunea de bunuri imobile viitoare sau nefinalizate și respectiv nu putea declara ceea ce nu era, totodată, relevant fiind că la momentul depunerii declarației în speță nu era stabilită obligativitatea funcționarului de a declara bunurile pe care le deține prin comodat.

Subsecvent, instanța de apel a enunțat că organul de urmărire penală și instanța de fond a pus la baza învinuirii, declarațiile martorului Donțov Piotr făcute în ședința de judecată, unde a comunicat că mijlocul de transport de model „XXXXX” l-a procurat în XXXXX, de la ambasada Federației Ruse în baza contractului de vânzare - cumpărare și îi aparține cu drept de proprietate. În 2014, el a transmis pe o perioadă de o zi sau două pentru nevoi personale dreptul de folosință a acestui automobil lui Negru Valeriu, care îi este ginere, ca atunci când va avea nevoie să-l poată utiliza în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, întocmind actele necesare. El a înregistrat actele pe numele lui Negru Valeriu și când i-a transmis automobilul l-a dat cu acte și instrucțiuni cum să-l folosească. În perioada anului 2014, Negru Valeriu a folosit mașina o dată sau de două ori. La începutul anului 2016, automobilul respectiv a fost înstrăinat, atunci întrerupându-se și dreptul de folosință asupra automobilului.

Actul de constatare nr. 02/100 din 07.04.2016, în original, semnat de către președintele Comisiei Naționale de Integritate, Anatolie Donciu, (dosarul nr. 02/5, f.d.150-156).

Procesul-verbal de cercetare din 19.08.2016 a actelor ridicate conform procesului-verbal de ridicare din 16.08.2016 și anume, dosarul nr. 02/5 (f.d.21-22).

Procesul-verbal de cercetare din 18.01.2017, a actelor prezentate de către Serviciul resurse umane a Primăriei mun. Chișinău, (f.d.48).

Instanța de apel, analizând declarațiile martorului Donțov Piotr, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor le apreciază ca fiind veridice și utile, care coroborează cu declarațiile inculpatului Negru Valeriu, totodată relevant fiind că deși acuzarea, dar și instanța de judecată a pus la baza învinuirii inculpatului aceste declarații, (f.d. 103, vol. II și f.d. 176, vol. II), concluziile emise pe marginea acestor declarații nu pot fi reținute ca fiind întemeiate, or, declarațiile martorului indică la contrariul faptelor indicate de acuzare, cu atât mai mult că depozițiile martorului coroborează cu declarațiile inculpatului, din care motiv, din aceste declarații instanța de apel a stabilit că circumstanțele indicate de acuzare referitor la automobilul de model "XXXXX, n.î. XXXXX", nu pot fi catalogate la realizarea laturi obiective a infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a menționat că actele și documentele acumulate în cadrul urmăririi penale și puse la baza sentinței de către instanța de fond nicidecum nu demonstrează vinovăția lui Negru Valeriu în comiterea infracțiunii imputate, astfel, instanța de apel a considerat că această acuzare este bazată pe niște presupuneri ale organului de urmărire penală și trezesc anumite dubii.

Instanța de apel a constatat că Negru Valeriu nu a avut intenția de a depune declarații false și din aceste considerente a conchis că ultimul urmează a fi achitat pe art. 352¹ Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

A reținut instanța de apel că, organul de urmărire penală nu a pus la baza învinuirii și nu a probat faptul că prin acțiunile sale Negru Valeriu ar fi denaturat adevărul, or, instanța de apel a considerat că în lipsa acestui calificativ, învinuirea adusă inculpatului poartă un caracter vag, or, în acest sens lipsește acțiunea care atentează la valoarea socială ocrotită de art. 352¹ Cod penal, care constă în periclitarea relațiilor sociale cu privire la încrederea publică în declarații, servind producerii unor consecințe juridice.

La caz, instanța de apel a reținut în speța dedusă judecării lipsa laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art.352¹ Cod penal, or, potrivit art. 2 al Legii nr. 158 din data de 04.07.2008, cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public funcționar public este persoană fizică numită, în condițiile prezentei legi, într-o funcție publică.

La fel, instanța de apel a constatat și lipsa laturii obiective a infracțiunii imputate, or, OUP și instanța de judecată se bazează pe rezultatul controlului efectuat a fost întocmit actul de constatare nr. 02/100 conform căruia în rezultatul comparării datelor indicate în declarația cu privire la venituri și proprietăți pentru anul 2014 și a documentelor confirmative s-a stabilit că Negru Valeriu intenționat nu a indicat în Declarație cu privire la venituri și proprietăți și Declarația de interese personale pentru perioada 01.01.2014 - 31.12.2014 la punctul 2 „Clădiri” al capitolului „Bunuri imobile”, deținerea cu drept de proprietate a bunurilor viitoare (apartamente), însă Colegiul reține că potrivit anexei nr. 1 a Legii nr. 1264 din 19.07.2002, la compartimentul

categoriile bunurilor, se indică expres, ” Categoriile indicate sânt: (1) apartament; (2) casă de locuit; (3) vilă; (4) spațiu comercial/de producție; (5) garaj; (6) altă avere imobilă”, astfel inculpatului nu-i poate fi imputată neindicarea nr. cadastrale a bunurilor viitoare, or, o astfel de categorie la anexa nr. 1 lipsește.

Mai mult, potrivit Instrucțiunii privind modul de completare a declarațiilor cu privire la venituri și proprietate, la capitolul dispoziții generale, se indică că proprietatea reprezintă bunuri mobile sau imobile, inclusiv cele aflate în afara țării.

Astfel, instanța de apel a indicat, că Instrucțiunea menționată supra indică capitolul II, BUNURI IMOBILE, se completează în modul următor, ”la secțiunea 2 ”Clădiri”, în coloane se indică adresa completă a clădirii și categoria, care include, (1) apartament; (2) casă de locuit; (3) vilă; (4) spațiu comercial/de producție; (5) garaj; (6) altă avere imobilă”, respectiv instanța de apel consideră că bunul viitor, nu poate fi atribuit nici unei clădiri indicate în instrucțiunea menționată.

Or, însăși instanța de judecată în textul sentinței susține, că potrivit art. 284 din Cod civil, patrimoniul reprezintă totalitatea drepturilor și obligațiilor patrimoniale (care pot fi evaluate în bani), privite ca o sumă de valori active și pasive strâns legate între ele, aparținând unor persoane fizice și juridice determinate. Toate bunurile persoanei fizice sau juridice fac parte componentă a patrimoniului ei.

De asemenea, instanța de apel a menționat că din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine că Negru Valeriu nu deținea în proprietate automobil de model „Mitsubishi Lancer” și respectiv nu trebuia să-l declare.

Mai mult ca atât, nu a fost reținută de către instanța de apel aprecierea primei instanțe în partea în care a menționat că deținerea dreptului de comodat asupra automobilului XXXXX anul fabricării XXXXX cu n.î. ”XXXXX” a fost confirmată și prin declarațiile martorului Donțov Piotr, or, după cum s-a stabilit supra, inculpatul, fiind audiat în ședința de judecată a declarat că referitor la mașina Mitsubishi Lancer și comodat, în formularul declarației din 2015, nu avea indicat concret comodatul. În legea nouă nr. 133 din 2016 este indicat expres alte contracte translativ de posesie și folosință. Respectiv în declarație inculpatul a indicat mașinile care le posedea personal și care sunt proprietatea privată a sa, iar mașina ce nu-i aparține nu a declarat-o, iar mandatul a fost perfectat pentru a putea circula ocazional, iar martorul Donțov Piotr, fiind audiat în instanța de judecată a indicat că ”mijlocul de transport de model „XXXXX” l-a procurat în 2008, de la Ambasada Federației Ruse în baza contractului de vânzare - cumpărare și îi aparține cu drept de proprietate. În 2014, el a transmis pe o perioadă de o zi sau două pentru nevoi personale dreptul de folosință a acestui automobil lui Negru Valeriu, care îi este ginere, ca atunci când va avea nevoie să-l poată utiliza în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, întocmind actele necesare. El a înregistrat actele pe numele lui Negru Valeriu și când i-a transmis automobilul l-a dat cu acte și instrucțiuni cum să-l folosească. În perioada anului 2014, Negru Valeriu a folosit

mașina o dată sau de două ori. La începutul anului 2016. Automobilul respectiv a fost înstrăinat, atunci întrerupându-se și dreptul de folosință asupra automobilului”.

Mai mult, instanța de apel a indicat că caracterul superficial al sentinței primei instanțe se evidențiază și prin faptul că instanța se contrazice în partea de motivare referitor la automobilul de model Mitsubishi Lancer, or, pe de o parte prima instanță constată că inculpatul deținea acest automobil în comodat și urma să îl declare, iar pe de altă parte, instanța stabilește la pct. 5.47(f.d. 180), din sentință că nu pot fi reținute argumentele inculpatului precum că acesta nu deținea dreptul de proprietate asupra acestui automobil.

Vis-a-vis de motivele expuse supra, instanța de apel a mai reținut că la pronunțarea sentinței în privința inculpatului Negru Valeriu, prima instanță nu a adus probe suficiente și veridice, care ar demonstra intenția inculpatului de a denatura circumstanțe reale de fapt și de drept.

Astfel, instanța de apel a considerat că acțiunile lui Negru Valeriu nu întrunesc elementele laturii subiective și obiective, or, latura subiectivă a infracțiunii de fals în declarații se caracterizează prin intenție directă.

Scopul acestei infracțiuni este unul special și anume, scopul producerii unor consecințe juridice pentru făptuitor sau pentru o terță persoană. Pentru ca fapta să fie calificată în baza art. art. 352¹ Cod penal, nu este necesar ca scopul în cauză să fie efectiv realizat. De cele mai dese ori, motivul infracțiunii specificate la art. 352¹ Cod penal, constă în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

La caz, instanța de apel nu a putut reține ca fiind întemeiate constatările primei instanțe în partea în care a indicat că ”instanța reține tănuirea veniturilor și proprietăților real deținute, indicând în declarația cu privire la venituri și proprietăți, depusă pentru anul 2014, date necorespunzătoare adevărului, fapt dovedit prin ansamblul probelor anexate la dosar. Consecințele produse de fapta prejudiciabilă a inculpatului se exprimă prin încălcarea relațiilor sociale cu privire la încrederea publică în declarațiile veridice și complete a funcționarilor publici și crearea premiselor de eludare a provenienței bunurilor dobândite de către subiecții declarării averii și a intereselor personale”, or, instanța de apel a menționat că după cum s-a constatat supra, Negru Valeriu nu era obligat să indice bunurile viitoare, lipsit o astfel de categorie în anexa nr. 1 a Legii nr. 1264 din 19.07.2002, totodată, aspectul obiectiv al faptei incriminate lui Negru Valeriu este corelat, din conținutul art. 14 alin. (3) al Legii nr. 1264/2002, cu cel subiectiv.

Astfel, instanța de apel a indicat că în lipsa unei obligații clare de a indica bunul viitor, nefiind desfășurat în instrucțiunile privind modul de completare a declarațiilor cu privire la venituri și proprietate, a declarațiilor de interese, aprobată prin Ordinul Comisiei Naționale de Integritate nr. 5 din 08.02.2013, publicate în Monitorul Oficial la 08 martie 2013, intrate în vigoare la 08.03.2013, nedeclararea acestora nu poate fi pusă în sarcina inculpatului ca fiind o denaturare sau fals în declarații.

Prin urmare, lipsește intenția inculpatului Negru Valeriu de nu a include numerele cadastrale/bunurile imobile viitoare, în declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în sensul producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe, or, latura subiectivă a infracțiunii se manifestă prin vinovăție intenționată, intenție directă, dat fiind faptul că făptuitorul înțelege că declară necorespunzător adevărul în fața unui organ competent și dorește săvârșirea acestor acțiuni.

Mai mult, s-a reținut că dacă declarația necorespunzătoare adevărului nu este una dintre acele declarații care, potrivit legii sau împrejurărilor, servește pentru producerea unei consecințe juridice, fapta nu constituie infracțiunea de fals în declarații, or, infracțiunea prevăzută de art. 352¹ Cod penal, (în redacția de până la modificările prin Legea nr. 134 din 17.06.2016, intrată în vigoare la 01.08.2016), are în calitate de semne secundare ale laturii subiective: un scop bine determinat și anume, scopul producerii unor consecințe juridice pentru sine sau pentru o terță persoană.

Astfel că, operarea cu noțiunea de declarație în art. 352¹ Cod penal, (articol unic) Cod penal (în redacția de până la modificările LP134 din 17.06.16, M0245-246/30.07.16 art.515 în vigoare 01.08.2016), nu denotă implicit că în această noțiune este inclus și actul de declarare a veniturilor și proprietății, de interese personale, or, din sensul articolului enunțat, declarantul în urma acțiunilor prescrise în dispoziția normei trebuia să obțină careva consecințe juridice pentru sine sau pentru o terță persoană, fapt ce nu este indicat și nu a fost probat de către partea acuzării.

Astfel, în speță, nu a fost demonstrat că Negru Valeriu ar fi denaturat intenționat conținutul declarațiilor cu privire la venituri și proprietate la înaintarea acestora organului competent, or, toate probele prezentate și examinate în instanța de judecată demonstrează, în afara oricărui dubiu, lipsa laturii subiective (intenția directă la tănuirea ori ascunderea informației privind veniturile ori proprietățile) în acțiunile inculpatului în procesul completării formularelor declarației cu privire la venituri și proprietate și de interese personale pentru anul 2012.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că instanța de fond, prin sentința de condamnare, nu a dovedit prin probele existente la materialele cauzei penale că Negru Valeriu ar fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 352¹ Cod penal, și acest fapt nu este demonstrat nici de către organul de urmărire penală și nici de acuzatorul de stat în procesul ședințelor de judecată.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 20 aprilie 2018, în termen, declară recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- prin totalitatea probelor s-a constatat cu certitudine că inculpatul a acționat intenționat și având scopul ascunderii bunurilor imobile și mobile

deținute în proprietate în vederea evitării eventualei răspunderi care putea surveni în cazul în care valoarea bunurilor deținute și mijloacelor dobândite depășește substanțial mijloacele dobândite legal;

- prin cumulul de probe administrate în cadrul cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului a fost demonstrată integral și că acțiunile acestuia au fost corect încadrate în baza art. 352¹ Cod penal;

- sentința primei instanțe în partea referitoare la constatarea vinei inculpatului este certă și axată pe probe, neprezentând dubii referitoare la temeinicia concluziilor corespunzătoare;

- instanța de apel nu a motivat întemeiat soluția sa, iar prin neaprecierea obiectivă a probelor cercetate în ședința judiciară, instanța de apel la adoptarea deciziei a admis o eroare de drept, fără a acorda o valoare primară probelor.

7. Avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, pledând pentru declararea inadmisibilității acestuia, deoarece hotărârea atacată este legală și întemeiată și care cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

8. Judecând recursul ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit recursului declarat, recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau este expus neclar.*

Colegiul lărgit consideră, că aceste temeiuri de casare nu și-au găsit confirmare la judecarea recursului declarat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Astfel, Colegiul penal relevă, că instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, judecând apelul înaintat de inculpat, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată supra, la pct. 4, și pe larg motivată în pct.5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o susține și a cărei reiterare nu o consideră necesară.

Mai mult, Colegiul penal lărgit consideră că, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept și motivele adoptării soluției.

De asemenea Colegiul penal lărgit ține să menționeze, că deși recurentul invocă în calitate de temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din conținutul recursului declarat se atestă, că recurentul nu argumentează ilegalitatea hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept indicate, exprimându-și doar dezacordul cu modalitatea de apreciere a

probelor înfăptuită de către instanța de apel, invocând doar faptul că a fost respinsă puterea de acuzare a acestora fără o motivare plauzibilă.

Cu referire la aceste argumente Colegiul penal lărgit reține, că, instanța de apel, analizând probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate și verificate de către instanțele de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la achitarea inculpatului Negru Valeriu de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ Cod penal, pe motiv că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Mai mult decât atât, Colegiul penal lărgit consideră necesar de a sublinia și faptul că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea probelor așa cum propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de casare separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, prin urmare, invocarea acestei chestiuni în calitate de temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Totodată Colegiul penal lărgit menționează că, argumentele recurentului, precum că inculpatul ar fi comis infracțiunea prevăzută de art. 352¹ Cod penal, au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a respins, oferind în acest sens o motivare argumentată și temeinică, expusă pe larg în prezenta decizie la pct. 5, soluție, pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reluare consideră că nu se mai impune.

Prin urmare, instanța de recurs nu a constatat existența cărorva temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea soluției instanței de apel privind achitarea inculpatului Negru Valeriu, pe motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii, fiind în acest sens solidară cu concluziile instanței de apel.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile de recurs invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la judecarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este una legală și întemeiată, considerente din care recursul declarat urmează a fi respins, ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Negru Valeriu XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **17 ianuarie 2019**.

Președinte	Timofti Vladimir
Judecători	Toma Nadejda
	Țurcan Anatolie
	Cobzac Elena
	Boico Victor